

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فاروق "سیدخیلی"

۱۷ اپریل ۲۰۲۱

افغانستان: پایان یک فصل خونین و آغاز فصل بعدی

بیست سال می شود که کشور مادر چنگال غول استعمار اسیر است. این دو دهه با اشغالگری امپریالیسم، جنگ تجاوزکارانه، کشتار مردم افغانستان توسط اشغالگران و دهاره های تا مغز استخوان مرتجع و مزدور اخوانی جهادی، طالبی و داعشی مورد حمایتش به اضافه جنگ سالاران و مافیا، تقویت ستم و زورگوئی ارتجاع مذهبی، ترویج اندیشه های خرافی جاهلیت نوین توأم با غارت و تخریب مشترک منابع و محیط زیست کشور ما مشخص می شود.

حال پس از بیست سال جنایات هولناک سیستماتیک، امپریالیسم اشغالگر امریکا با اعتراف به این که دیگر افغانستان برای شان در اولویت نیست، توجیهی برای شکست خود جسته و همراه با شرکاء از سر ناگزیری قصد فرار از افغانستان را دارد. این یک شکست آشکار است و عوامل درونی و بیرونی آن نیز متعدد است، ولی نتیجه پیروزی جنگ و مقاومت ارتجاعی مزدوران فاشیست طالبان برای احراز قدرت، نیست.

در دوران جنگ سرد و اوج آن در دهه هشتاد میلادی، همین دهاره های وحشی جهادی مدعی قدرت و ساخته و پرداخته امپریالیست های جنایتکار امریکا – ناتو علاوه بر خدمت به دول مهاجم غربی، کشتار کردند و تمدن و آبادی افغانستان عزیز را ویران. استعمار و دولت های مرتجع همسایه و منطقه خود و در ابتداء توسط مزدوران جهادی و سپس مزدوران طالبی شان فابریکه، مکتب، پل و پلچک، بند و انهار، جاده، شفاخانه، کلینیک و اکثر بنا های عمرانی و آثار تاریخی کشور را که از تجاوز و بمب های اشغالگران روسی عمدتاً در شهر ها در امان مانده بود، از بین برده و اشیای گران قیمت موزیم ملی را تاراج و سپس به خارج قاچاق کردند. پس از شکست روس اشغالگر و مزدوران بی مقدار و ذلیل خیانت پیشه "خلقى – پرچمی" اش، همین مدعیان قدرت جهادی و طالبی در دوران قدرت و هنگام جنگ برای قدرت در دهه نود قرن گذشته، چنان با لجام گسیختگی وحشت آفریدند و جهانی را به باد فنا سپردند که با یاد خاطرات هولناک آن، مو بر اندام انسان راست می شود.

اکنون پس از بیست سال اشغالگری و جنایت اشغالگران و مزدوران جهادی – طالبی شان، مادر کشور خود شاهد جنگ و صلح امپریالیسم با نیرو های اجیر و تاریخزده اسلامی حاضر به هر معامله ننگین، دنائت و خیانت ملی، هستیم. پس از بیست سال جنگ، تجاوز و اشغالگری، اکنون امپریالیسم اشغالگر امریکا در اوج نفرت مردم سلحشور و آزاده افغانستان و مردمان و محافل مترقی و ضد امپریالیست جهان و در اوج رسوائی و شکست سیاست های توسعه طلبانه اش به سوی شرق، در رأس قوای متجاوز و قاتل ناتو، مثل خرس زخم خورده قطبی از خطه فتح نشدنی شیران و

مهد دلیران پا به فرار گذاشته است. در نتیجه شکست تجاوز و اشغالگری جنایتکارانه بیست ساله در افغانستان مستعمره، امپریالیسم اشغالگر بدون مسئولیت پذیری در قبال تجاوز، جنگ، کشتار و جنایات خود و مزدورانش در وطن ما و در حق مردم شجاع و تسلیم ناپذیر ما؛ گرگان درنده طالبی و جهادی اسلامی را به اضافه چند مزدور وارداتی به جان مردم رها کرده و می خواهد بر کشور ما و خلق آن حاکم سازد و خود به غارت ثروت های ملی کشور و استثمار نیروی کار آن بپردازد. هر نوع دولت مزدور و پوشالی به جای دولت خیانت ملی غنی، از همین مزدوران و جنایتکاران و قصابان جهادی - و وارداتی مثل "کرزی، عبدالله، سیاف، گلبدین، عطا، دوستم، غنی، محب، احدی" و... در کنار و یا به رهبری فاشیست های طالبان خودفروخته تشکیل خواهد شد تا به منافع امپریالیسم و دول آزمند همسایه و منطقه خدمت کند و منافع و خواسته های طبقاتی ارتجاع داخلی را برآورده سازد. وقتی این جنگ و اشغالگری مستقیم امپریالیسم امریکا - ناتو در افغانستان به پایان برسد، باز نوبت خر دوانی و وحشت جهادی - طالبی ها و جنگ قدرت شان می رسد که مردم و تاریخ کشور ما نمونه اش را در دهه نود میلادی در حافظه دارند.

تا دست یافتن به آزادی فاصله زیادی در پیش است و قربانی بی شمار می خواهد. با رفتن کامل اشغالگران از کشور ما، افغانستان مستعمره، نیمه مستعمره شده و شکل ستم عوض می شود، اما ستم، استثمار و تبعیض پایان نمی یابد و شاید تشدید هم شود.

طوری که تجربه جنگ قدرت جهادی - طالبی ها از دهه نود میلادی تا همین حالا در کشور نشان داده، حکومت اسلامیست ها در موقعیت نیمه مستعمراتی احتمالی کشور ما، به جای حاکمیت موجود استعماری، خیلی خشن، وحشیانه، خونین و ویرانگر خواهد بود و جنگ های احتمالی میان جناح های قدرت در مرحله پیش رو شهر و ده کشور مخصوصاً کابل را به خاک و خاکستر مبدل خواهد کرد.

یگانه راه عملی جلوگیری از بربادگیری و توحش وحشیان طالبی - جهادی، بسیج مستقلانه مردم و اقوام برادر کشور است که با توجه به واقعیت های دردناک و تشنیت مردم، عملی شدن آن فعلاً در کوتاه مدت میسر نیست. به هر حال، برای رفع ستم باید نسل های امروز و فردای مبارزان کشور آمادگی بگیرند، بر تشنیت و تفرقه موجود غلبه کنند و راه اتحاد و مبارزه را در پیش گیرند. تنها مبارزه و مقاومت متحدانه ملی - مردمی با محتوا و شعار های آزادی ملی، دموکراسی مردمی، عدالت و ترقی اجتماعی است که مردم ما را بر استعمار و ارتجاع پیروز می سازد.